

ZA RUMUNJE:
Gr. Bilciuresco
ZA SZWECJĘ:
Adlercreutz

Zaznajomiwszy się z powyższą konwencją, uznaliśmy ją i uznajemy za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych; oświadczamy, że jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona i przyrzekamy, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydaliśmy Akt niniejszy, opatrzone pieczęcią Rzeczypospolitej.

W Warszawie, dnia 7 maja 1935 r.

(—) I. Mościcki

L. S.

Prezes Rady Ministrów
(—) W. Sławek
Minister Spraw Zagranicznych
(—) Beck

POUR LA ROUMANIE:
Gr. Bilciuresco
POUR LA SUÈDE:
Adlercreutz

Après avoir vu et examiné ladite Convention, Nous l'avons approuvée et approuvons en toutes et chacune des dispositions qui y sont contenues; déclarons qu'elle est acceptée, ratifiée et confirmée et promettons qu'elle sera inviolablement observée.

En Foi de Quoi, Nous avons donné les Présentes, revêtues du Sceau de la République.

A Varsovie, le 7 mai 1935.

(—) I. Mościcki

L. S.

Le Président du Conseil des Ministres
(—) W. Sławek
Le Ministre des Affaires Étrangères
(—) Beck

85.

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 6 grudnia 1935 r.

w sprawie złożenia przez Polskę i inne państwa dokumentów ratyfikacyjnych oraz zgłoszenia przystąpienia do międzynarodowej konwencji sanitarnej, dotyczącej żeglugi powietrznej, z dnia 12 kwietnia 1933 r.

I.

Podaje się niniejszem do wiadomości, że w wykonaniu postanowień art. 63 międzynarodowej konwencji sanitarnej, dotyczącej żeglugi powietrznej, podpisanej w Hadze dnia 12 kwietnia 1933 r., został złożony Rządowi Holenderskiemu dnia 22 czerwca 1935 r. w imieniu Rządu Polskiego dokument ratyfikacyjny rzeczony konwencji.

II.

Równocześnie podaje się do wiadomości, zgodnie z komunikatami Rządu Holenderskiego, że:

1) w wykonaniu postanowień art. 63 wspomnianej konwencji zostały złożone w archiwach Rządu Holenderskiego dokumenty ratyfikacyjne powyższej konwencji w imieniu rządów niżej wymienionych krajów w dniach następujących:

Monako	11 czerwca 1934 r.
Egipt	8 sierpnia 1934 r.
Holandja	13 września 1934 r.
W. Brytania i Irlandja Północna	15 września 1934 r.
Syrja	28 listopada 1934 r.
Liban	28 listopada 1934 r.
Australja	18 lutego 1935 r.
Marokko	13 marca 1935 r.
Tunetanja	13 marca 1935 r.
Rumunja	25 marca 1935 r.
Niemcy	17 kwietnia 1935 r.
Austrja	29 maja 1935 r.
Stany Zjednoczone Ameryki	25 lipca 1935 r.

z następującymi zastrzeżeniami:

- 1) W związku z artykułem 61 żadne poprawki do tej konwencji nie będą wiążące dla Rządu Stanów Zjednoczonych Ameryki lub terytorjum podległego ich jurysdykcji, o ile te poprawki nie będą przyjęte przez Rząd Stanów Zjednoczonych Ameryki.
- 2) Rząd Stanów Zjednoczonych Ameryki zastrzega sobie prawo decyzji, czy z punktu widzenia zarządzeń, które mają być stosowane, zagraniczny obszar należy uważać jako zarażony, oraz prawo decyzji, jakim wymaganiom należy poddać, wśród specjalnych okoliczności, statek powietrzny i personel przybywający na lotnisko w Stanach Zjednoczonych Ameryki lub na terytorjum podległe ich jurysdykcji.

Włochy

Ratyfikacja ta obejmuje wszystkie kolonie i posiadłości włoskie.

Belgja

15 sierpnia 1935 r.

28 października 1935 r.

Protokół o złożeniu pierwszych dziesięciu dokumentów ratyfikacyjnych został sporządzony przez Rząd Holenderski w dniu 3 kwietnia 1935 r.

2) w wykonaniu postanowień art. 64 wspomnianej konwencji zostały zgłoszone Rządowi Holenderskiemu przystąpienia do powyższej konwencji w imieniu Rządów niżej wymienionych krajów w dniach następujących:

Boliwja 3 kwietnia 1935 r.

Brazylja 3 kwietnia 1935 r.

z następującymi zastrzeżeniami:

a) co się tyczy art. 61, zmiany konwencji, mające obowiązywać Rząd Stanów Zjednoczonych Brazylii, winny być najprzód przyjęte przez Rząd Brazylijski.

b) Rząd Brazylijski zastrzega sobie prawo decydowania, czy z punktu widzenia zarządzeń, które mają być stosowane, zagraniczny obszar należy uważać jako zarażony, oraz określenia zarządzeń, które mają być przyjęte, w specjalnych okolicznościach, do statków powietrznych i do osób przybywających na lotnisko brazylijskie.

Irak 3 kwietnia 1935 r.

z następującym zastrzeżeniem:

Rząd Iraku zastrzega sobie prawo uznania tylko takich zaświadczeń, które są podpisane przez uprawnionego urzędnika Służby Zdrowia Publicznego danego kraju i które zawierają w tekście zaświadczenia oznaczenie stanowiska urzędowego zajmowanego przez osobę podpisującą zaświadczenie, na wypadek gdyby się okazało, że okoliczności są tego rodzaju, że zaświadczenia wydane zgodnie z warunkami art. 32 konwencji nie dają wszystkich potrzebnych gwarancji.

Sudan 3 kwietnia 1935 r.

Chili 12 kwietnia 1935 r.

Turcja 17 lipca 1935 r.

3) w wykonaniu postanowień art. 65 powyższej konwencji Rząd Brytyjski zanotyfikował Rządowi Holenderskiemu w dniu 3 kwietnia 1935 r. stosowanie tej konwencji do następujących terytoriów brytyjskich:

Rodezja południowa

Wyspy Bahamskie

Barbados

Bermudy

Gujana brytyjska

Honduras brytyjski

Cypr

Wyspy Falklandzkie i przyległe

Złote Wybrzeże

a) Kolonja

b) Aszanti

c) Terytorja Północne

d) Togo pod mandatem brytyjskim

Hong-Kong

Kenja (kolonja i protektorat)

Wyspy Podwietrzne:

Antigua

Dominika

Montserrat

Wyspy: Św. Krzysztofa i Newis

Wyspy Dziewicze

Państwa Malajskie:

a) Zjednoczone Państwa Malajskie:

Negri Sembilan

Pahang

Perak

Selangor

b) Niesfederowane Państwa Malajskie:

Johore

Kedah

Kelantan

Perlis

Trengganu

Brunei

Wyspa Maurycego
 Nigercja:
 a) Kolonja
 b) Protektorat
 c) Kamerun pod mandatem brytyjskim
 Państwo Północnego Borneo
 Protektorat kraju Njassa
 Palestyna (z wyłączeniem Transjordanji)
 Sarawak
 Sierra Leone (Kolonja i Protektorat)
 Osady Cieśninowe
 Terytorjum Tanganjki
 Transjordanja
 Protektorat Ugandy
 Protektorat Zanzibaru.

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

86.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 22 stycznia 1936 r.

o opłacie stempłowej od obrotu papierów wartościowych.

Na podstawie art. 79 (ust. ost.) ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stempłowych (Dz. U. R. P. z r. 1935 Nr. 64, poz. 404) zarządzam co następuje:

§ 1. Stawka 0,2%, przewidziana w art. 79 (ustępie pierwszym pod literą „a”) ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stempłowych (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr. 64, poz. 404), zostaje obniżona na 0,1%.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i będzie obowiązywało do dnia 31 grudnia 1937 r. włącznie.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

87.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 27 stycznia 1936 r.

o normach szacunku i cenach wykupu krajowego surowca tytoniowego.

Na podstawie art. 9 ustawy z dnia 18 marca 1932 r. o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa „Polski Monopol Tytoniowy” (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 240) zarządzam co następuje:

§ 1. Ustanawia się dołączoną do niniejszego rozporządzenia taryfę wykupu tytoniu krajowego, określającą zasady klasyfikowania i ustalania cen liści tytoniowych, odstępowanych przez plantatorów w myśl obowiązujących przepisów przedsiębiorstwu „Polski Monopol Tytoniowy”.

Przy stosowaniu dołączonej taryfy dla ustalenia szacunku i obliczenia należności, przypadającej

plantatorowi za dostarczone liście tytoniowe, należy uwzględnić postanowienia §§ 2—10 niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Taryfa obejmuje liście tytoniowe użyteczne, t. j. nadające się do fabrykacji wyrobów tytoniowych.

Nienadające się do fabrykacji wyrobów tytoniowych liście i części liści tytoniowych, zanieczyszczone obcymi domieszkami, niedojrzałe, niesuszone, zniszczone przez choroby, zmarznięte, rażone pleśnią lub w inny sposób zepsute uznaje się za materiał nieużyteczny (nieużytek tytoniowy).

Wiązki liści, w których obok użytecznych znajduje się nieużytek, odbierane będą jako materiał nieużyteczny.

§ 3. Uszkodzenia mechaniczne liści tytoniowych powodują następujące skutki dla klasyfikacji tych liści:

a) liście wszystkich uprawianych w kraju odmian i gatunków tytoniu, zniszczone mechanicznie więcej niż w połowie blaszki listnej, klasyfikuje się jako części liści i wykupuje w najniższej klasie danej odmiany czy gatunku tytoniu;

b) uszkodzenia mechaniczne liści tytoni Trapezund, Tyk-Kulak, Hercegowina, Węgierski-Ogrodowy i Virginia, naruszające więcej niż 1/10 część blaszki listnej, nieprzekraczające jednak połowy tej blaszki, powodują obniżenie klasyfikacji o jedną klasę niżej od tej, do której liście kwalifikowałyby się w stanie nieuszkodzonym;

c) liście tytoni cygarowych, zniszczone mechanicznie w granicach do 1/10 części blaszki listnej klasyfikuje się o jedną klasę niżej od tej, do której liście kwalifikowałyby się w stanie nieuszkodzonym, a liście tytoni cygarowych, zniszczone mechanicznie ponad 1/10 część blaszki listnej, nie więcej jednak niż do połowy, klasyfikuje się o dwie klasy niżej;

d) liście tytoniu Kentucky I klasy zniszczone mechanicznie w granicach do połowy blaszki listnej w sposób, uniemożliwiający zużycie ich na pokrywy, klasyfikuje się o jedną klasę niżej.